

ולשמוח שזה כבר הסוף

בס"ד, תקשור עם דניאל, ירושלים, ח' חשוון תתשע"ד

ישנם אנשים שלא מקבלים אותו כגדול הדור, אבל הוא היה גדול הדור. מה זה "גדול הדור" ?

גדול הדור הוא יהודי שלומד תורה, שהוא גאון בתורה, יהודי עם ידע רחב ביותר בתורה, שלוקח דור שלם ומנסה בכל מיני דרכים להעלות אותו ולהחזיר אותו לקב"ה.

הוא קיבל כל יהודי ויהודי, והשתדל לעשות הקלות, למרות שהיו תלמידי חכמים שהיו נגד זה - אבל הוא עשה את זה כדי לעזור לעם-ישראל, ואם זה טוב או לא טוב - זה לא התפקיד שלנו לשפוט. והתוצאה היא שאלפי-אלפי יהודים חזרו בתשובה, בנו בתים, מכולאים את הישיבות ובתי הספר החרדים.

וזה גדול הדור - הוא לוקח על עצמו את הצרות של הדור - ובזה הוא גדול הדור [כאשר יש האומן את היונק].

הוא האחרון, ועכשיו אנחנו נכנסים לתקופה אחרת שאנחנו יתומים.

נשארו לנו עוד צדיקים ברוך ה' - אבל הם לא יכולים לקחת את כל העול של הדור על עצמם. וכמו שכתוב [הדור האחרון פרק ז', ממקורות רבים] שבדור של משיח נחיה יתומים ולא יהיו לנו גדולי הדור.

ומשום כך כל יהודי ויהודי יצטרך לעבוד, להתאמץ ולחפש את הקב"ה ואת האמת ולעשות תשובה. כל יהודי יצטרך לבד בעצמו להגיע לזה. ה' יעזור לו [חבא ליטחר... וימא לט.], והוא יצטרך לעבוד קשה בעצמו. וזה יהיה מפחיד. לאלה שאין להם כל-כך אמונה וביטחון בה' - זה יהיה מפחיד מאוד. אבל ה' יעזור ויציל כל יהודי ויהודי. ה' יציל את כל היהודים האמיתיים והוא יביא אותם לגאולה השלמה.

אבל יהודי שכפוף כל כך בגלל הגשמיות, לא יכול להשתחרר מזה ולרצות את הגאולה השלמה, לא יכול להבין את זה, איזו הנאה זו, הנאה רוחנית. לא יכולים להבין.

אז לכן, לפני שנגיע לגאולה, הקב"ה יעביר אותנו דרך 'המדבר' כביכול, 'המדבר' שאין לנו מנהיגים שיכולים לכוון אותנו למקום הנכון. יש אמנם צדיקים שאנחנו יכולים ללכת אליהם לשאול שאלות, אבל זה לא יהיה מספיק. הצדיקים שלנו, הרבה מהם מוקפים בגבאים ועסקנים, ויש להם אגנדה אחרת לגבי החזרה בתשובה, ושמה יהיה קשה מאוד למצוא את הדרך.

רק אנחנו בעצמנו, חייבים להראות לקב"ה שהרצון הגדול ביותר שיש לנו - זה להיות עבד ה', להיות בשביל לעשות את רצון ה'. וברגע שנרגיש את זה, ונדע שזו האמת - נחיה מוכנים עם כל המחזות שלנו להיות עובדי השם ועבדי השם.

אז הכל יפתח לפנינו, ואנחנו ניכנס לעולם הבא, העולם של משיח, בשמחה, בששון, ובחכמה. המשיח יוביל אותנו לבית-המקדש והקרבות [שלח אורד... חמה יחוננו, יביאנו אל הר קדשך...], נרגיש את האור הגנוז, ונבין שעד היום לא ידענו באמת מה זה שמחה. לא יהיו לנו דאגות, הכל יהיה ברור, לא יהיו ספקות [הגאולה 2, פרק 30, ע"ש] הכל יהיה מסודר, הכל יהיה טוב.

אוי אבא, כמה שבכיתי אתמול, כי אני יודע כמה שיהיה קשה מהנקודה הזאת עכשיו ועד הגאולה. אוי כמה שיהיה קשה.

אבא, אני לא יודע מה להגיד יותר, רק שח' יעזור לכולנו, לכל עם ישראל, לראות את האמת, להבין את האמת, ולקבל על עצמנו עול מלכות-שמים לניצח נצחים.

אבא, אבא, אתמול אני כל-כך בכיתי בלב. בכיתי בגלל מספר סיבות. קודם כל בכיתי בגלל שהרב עובדיה יוסף זצ"ל עזב את העולם הזה, בכיתי עליו כיהודי גדול, תלמיד חכם ענק, כיהודי שהיה לו לב פתוח לכל היהודים, הוא עזר להרבה אנשים בודדים שבאו אליו, עמך, שבאו לקבל עזרה מאדם שהוא גדול בתורה שיכול לכוון אותם. הם מצאו יהודי עם לב גדול ורגיש, ואפילו היה בוכה עם האנשים על הצרות שלהם.

גדול הדור, שעם הידע העצום שלו בתורה - יכול היה להגיע ולכוון כל יהודי שהיה במצוקה עד שהרגיש שהיהודי יכול להשתלט על עצמו, על היצער שלו, עד שהוא הרגיש שיש לו תקווה וקרבה לה' - וזו הייתה הגדלות שלו.

אנחנו בתקופה מאד קשה, הרב עובדיה זצ"ל - לקח את היהודים הספרדים, שלמעשה פה בארץ ישראל, במדינת ישראל, מהרגע שהייתה מדינה - הם היו נחשבים לאזרחים דרגה ב' ולפעמים אפילו ג'. גם החילונים וגם החרדים הסתכלו עליהם כפרימיטיביים. היציגים החילונים לקחו מהם את הדבר הכי חשוב שיש ליהודי, וזו - היהדות.

כאשר הגיעו ארצה לקחו מהם את הדת שהחזיקה אותם כל השנים, לקחו מהם את הפאר, את האצילות, את הסיבה לחיות. וההתנהגות המזלזלת הזו כלפי הספרדים גרמה להרבה שירדו מהדרך.

אבל הספרדים תמיד החזיקו את האמונה בלב. את האמונה הזו רובם הגדול לא עזב. והם גם שמרו לרוב על טהרת המשפחה, וזה שמר על הדורות.

ובא יהודי כמו הרב מרן זצ"ל - והוא חרים אותם ונתן להם את ההרגשה שזה כבוד לחיות יהודי, כבוד לחיות קרוב לה', כבוד לחיות יהודי ספרי.

הוא החזיר להם את ההרגשה הנכונה, שיש להם מסורת עשירה לא פחות מהאשכנזים, והרבה מאד חזרו בתשובה בזכות הרב עובדיה, הרבה בחורים נכנסו לישיבות.

במשך השנים - היהודים באירופה התקלקלו הרבה יותר מהספרדים, ולכן לספרדים לא הייתה בעיה קשה לחזור בתשובה. הרבה מאד עוד זכרו את הסבתות שלהם, איך הן היו לבושות, איך הם שמרו מצוות. רוב הספרדים ואפילו החילונים שביניהם צמו ביום כיפור, הלכו למקווה, ידעו להתפלל, אז הם חזרו בתשובה בחמוניהם, בחורים מיישיבות ספרדיות כבר, ובנות בבתי ספר חרדיים - ויש כבר דור לתפארה.

וזחר הקדוש, שמות ד' ע"א: "זכאין אינון ישראל, דאף על גב דהוו בגלותא דמצרים, אסתמרו מכל הני תלתא, מנדי, ומבת אל נכר, ומקטול זרעא, ואשתדלו בפרהסיא בפריה ורבייה. דאף על גב דגזרה אתגזרת (שמות א') כל חבן הילוד היאורח תשליכוהו, לא אשתכח ביניהון מאן דקטיל עופרא במעקא דאתתא, כל שכן לבתר. ובזכותא דא נפקו ישראל מן גלותא..."

במשך כל הדורות לא היינו במצב הכי טוב, אבל עכשיו אנחנו נחשבים כדור הנמוך ביותר, גם האשכנזים וגם הספרדים. הגשמיות, חוסר העניעות וחוסר הקדושה הורסים לנו את הכל [סוטה: יחוננו כו' כילו את הכל. רש"י פרי' נח ו' י"ג], והרב עובדיה יוסף זצ"ל - הוא עודד את היציגות וחזק את הקדושה.

הסתלקותו של גדול הדור

עם בנימין, ירושלים, ה' חשוון תשע"ד

אני רוצה להוסיף לדבריו של דניאל על פטירתו של הצדיק הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

כן, אמרתי צדיק, הוא היה גדול הדור! ואפילו שהרבה אנשים התנגדו לכל מיני דברים שהוא עשה, ושהוא פסק, אבל הוא היה גדול. הוא היה גדול – כי הוא הרים ממש את העדה הספרדית, את כל העדות הספרדיות. הוא החזיר את הבחורים לשיבות, את הבנות לבתי-ספר חרדים, ואת ההורים שלהם למה שהיה פעם, לפני שהחילונים כמעט חיסלו את הדת היהודית בין הספרדים. [כמעט כלוני בארץ... תהלים קי"ט. מזמור פ"ג] והוא החזיר אותם [מלאכי ב': ירבים חשיב מעון, וזחיק שמות כ"א. יסושיה שער הכולל סופ"ח].

וזוה מופני שהיתה לו אהבת ישראל מאוד גדולה [כאשר ישא האמן את חצוק, במדבר י"א. ע"י רמב"ם הל' מלכים סופ"ב]. הוא היה מקבל את כל העם, כל מיני אנשים עם בעיות קשות. וזוה היה תלמיד חכם ענק! וזוה עשה הכל לפי התורה. הוא אהב את עם ישראל, הוא לקח את עם-ישראל על הכתפיים שלו, וניסה לפתור בעיות קשות בשבילים [ברכות ד.].

הוא היה פוסק-הדור בשביל הספרדים, וכל מה שדיברו נגדו, לא התקבל בשמים.

עכשיו שאמרתי את הדברים האלה, אני רוצה להמשיך. הפטירה של הרב עובדיה יוסף זצ"ל, ודרך אגב, החילונים מאוד קינאו במספרים שהופיעו בלזיה שלו. איזה ראש ממשלה [קהלת ח' ח"ג] איזה מודען [שם ט' י"ג], אפילו אלו שקיבלו היום את פרס נובל [ישעיה ט"ו: יבש חציר נבל צי"ג], איזה מהחילונים זכה לשמונה-מאות- וחמשים-אלף אנשים בלזיה?

ובדרך כלל, בגלל השנאה והקנאה, החילונים, במיוחד ברדיו ובטלביזיה וכו' אומרים מספרים קטנים יותר, אז בטח היו מעל למיליון... וזה מרגיז אותם מאוד מאוד.

גדולי הדור האחרונים כמו הרב אלישיב זצ"ל וחרב עובדיה זצ"ל – קיבלו כל יהודי והשתדלו לעזור להם [רש"י שמות י"ט י"ד]. הם היו הפוסקים של רוב היהודים המאמינים בעולם. היום אין לנו כבר יהודים כמותם, ועכשיו אנחנו יתומים. [כי יראה כי אולת יד... וזחיק ויקרא ו:].

אנחנו עכשיו צריכים לראות מה אנחנו צריכים לעשות. אנחנו צריכים להתקרב לח' כל אחד לבד, כל אחד בעצמו. כל אחד, צריך להיכנס לתוך הנשמה של עצמו, לעשות דין וחשבון [מסילת ישירם פ"ג, ור' גליון 27 חדרכה ספורטת, ס' דניאל חלק ד], ולהתחזק בכל מקום שאפשר. אם הוא רחוק מהדת – הוא צריך להתקרב לאיזה צדיק [אבות א' ו': יעשה לך רב], ללמוד איך להיות יהודי, יהודי אמיתי. אם הוא כבר בכיול יהודי חרדי אבל לא בדיק כמו שצריך, אז גם כן, אם הוא יכול לבד, אם הוא בן אדם שלומד והוא יודע, אז הוא יכול בעצמו להביא את עצמו בחזרה [זנפשי' פרק ח' מאמר 6]. ואם לא – שיחפש צדיק שביא אותו בחזרה [רמב"ם סהמ"צ ט"ע ו', הל' דעות פ"ג, אש"ל סופ"ד], שיגיד לו תוכנית איך לחזור. זה רציני עכשיו. זה רציני. העולם הולך להגמר! [בא חצוק, יחזקאל ז'] רוב העולם הולך להיגמר [ישעיה ד' ג', דברים ד' ג']. ואנחנו רוצים לשרוד [ב"ק ג']. ואנחנו רוצים לקבל משיח צדקינו. אי אפשר להמשיך, אי אפשר להמשיך ככה. אז חייבים לחזור בתשובה [צפניה ב'], לחזור לח'. אנחנו צריכים באופן חיצוני להשתנות, וגם פנימית צריכים להשתנות [תענית ר"פ ב', רמב"ם הל' תשובה פ"ב ח"ד].

אנחנו צריכים לבטוח בה' במאה אחוז – ולא בשום דבר אחר [בטח אל ה' בכל לבד...]. כי נגיע לזמן שלא יהיה לנו את הדברים הבסיסיים. ורק על ידי תפילה וקירבה לאמת, נקבל, ונוכל לשרוד. כמו היהודים שייצאו ממצרים.

ואם אנחנו לא נסמוך על הקב"ה, נתחיל להתבלבל, נתחיל להיכנס לפאניקה, אז אנחנו נפסיד. היהודים האמיתיים שיכנסו לפאניקה, להיסטריה, לא לדעת איפה לרוץ, איפה לחפש להציל את עצמם – הם יסבלו מאוד [דברים כ"ח ס"ו]. אבל יהודי-אמיתי שעמד בהר סיני – הוא יצטרך רק לשבת, או לעמוד, להתפלל לה', לקבל עול מלכות שמים, ולדעת באמת שכל מה שה' עושה לנו זה לטובתנו [משל' ג' י"ב, חזו"ל שי הביטחון פ"ח], ולהשתדל לפתח ברגעים האלה הקשים את הביטחון והאמונה בקב"ה שהוא הכל יכול [ס' יגפ"ש חיים' שער ג' פ"ב].

ואם אנחנו רוצים לשרוד – צריכים לדעת שאנחנו חיים רק בשביל דבר אחד, וזה – לעשות את רצון ה' [שבראנו לכבודו]. לא בגלל שום סיבה אחרת, ואם אנחנו לא משתדלים לעשות את זה – אין לנו שום זכות להיות בעולם הזה, ח"ו [כי זה כל האדם, קהלת י"ב].

עכשיו הולכים להיות דברים מאוד קשים. גם נפילה קשה של הכלכלה בכל העולם [ישעיהו ב', ע"ש. ר' גליון 71]. וגם לא יהיה לנו מה לאכול, מה לשתות, הכל-הכל-הכל, החשמל, כל מה שאתם חושבים שהוא צריך בשביל לחיות – לא יהיה. [ראח עלון 73: עולם לא חשמל]. ובחזו"ל המצב יהיה הרבה יותר קשה מאשר בארץ. אבל היהודים שהם לא כ"כ יהודים, יחשבו, וזה יראה שדוקא ישראל בסכנה [גליון 69]. וזה דוקא לא יהיה נכון. כי ארץ ישראל, לא מדינת ישראל, לא תהיה בסכנה כמו בחזו"ל. בחוץ – שני שלישי של העולם יחרבו! אמרנו את זה הרבה פעמים. זוהי נבואה, וזה חייב להיות! [ונאמנים דברך, ברכות ההפטרות]: שני שלישי העולם יחרבו [זכריה י"ג, ור' ירמיהו ט"ט י"ח, עיקרי הגאולה להארברנאל, העיקר האי] אבל לא ישראל, לא ארץ ישראל [יבחר ציון תהיה פליטה].

אבל לפני שזה קורה – זה יראה אחרת, ונפחד מאוד. אבל העיר יברחו מכאן. יפחדו מאוד. ויחליטו שאפשר לברוח. ואי אפשר יהיה לברוח, אין כזה דבר [תהלים סו"פ ל"ג, תפילות ימים נוראים].

יהודים אמיתיים צריכים לשבת בשקט [ישעיהו ל' ט"ו: יבשקט יבבטחה תהיה גבורתכם... מזמור ט"ו], להגיד תהלים [שם ק"ו מ"ד], לבטוח בה', ולשמוח שזה כבר הסוף. ברוך ה', כבר בא הסוף של הגלות הארוכה הזו. ולא רק זה. יהיה לנו הרבה סבל בזמן מאוד קצר. הסבל הזה – זה יהיה הסבל של כל הזמנים, של כל הגלות, בזמן קצר ביותר [דניאל י"ב: יחזקאל עת צרה... וכן מזמור ק"ז נתייחד ע"ז כטבור]. אבל היהודים המאמינים לא יסבלו. יהיה להם כל מה שהם צריכים. הם לא יהיו רעבים, והם לא יהיו צמאים [ישעיהו ט"ט: לא ירעבו ולא יצמאו...]. הם לא יסבלו. אמנם לא יהיו מסעדות, ולא יהיו להם כל מיני ברכות שחיה וכו' ואני לא יודע מה. אבל מה שיהודי צריך – יהיה לו [יהוא יכלףך, ור' פ"ג הגריא משל' ג' ח"ג].

העיקר לבטוח בהשם. להיות עם השם, ולבטוח בו – זה העיקר [פ"ג הגריא שם כ"ב י"ט]. ולא לשכוח: עכשיו אתם באימונים. מאמנים את עצמכם לזמן הקשה יותר. ואפילו שיש צרות – תבטחו בה'. הוא הכל יכול. הוא מביא, הוא נותן לנו צרות רבות – כדי שנעשה אימונים בביטחון בה' [ור' ירושלמי ברכות פ"ח ח"א]. ולא לעזוב, רק לבטוח. [חבקוק ב': יצדיק באמתו יחיה]. צריך לעשות מצוות, וקבלת עול מלכות שמים וכו'. ובעיקר – לבטוח בה' [בטוחו בה' עדי עדי. וזחיק וארא כב]. לא לשכוח. [אשרי איש שלא ישכחך, רבנו יונה שע"ת ג', כ"ז].

ש. האם צריך לאגור מים ומזון?

ת. אפשר לקנות שיישיה של מים ושל פריכות-אורז או עוגיות או מה שאתם אוהבים, תעטפו את זה שלא יראו מה שיש בפנים, וכשרוצים לשתות – פשוט למזוג זה יעזור, וכשרוצים לאכול – להכניס יד ולהוציא, בלי להסתכל בפנים, ולא לספור כמה שיש... כמו היהודים שייצאו ממצרים, היה להם הרבה זהב, אבל רק קצת בצק לאכול, וזה הספיק להם ארבעים יום עד שקבלו את חנוך. הם לא היו רעבים – והיה להם מספיק ויטמינים...